ANUL XVII — Seria II.— No. 22 6 PAGINI 3 lei C. Luni 28 Octombrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: 3.26.69 şi 5.91.86 Str. Anghel Saligny 2

ABONAMENTE
1 an .... Lei 1000
6 luni .... „ 500
3 luni .... „ 250

15 ANI

Ieri au început serbările VIFORULUI DACIA. Gruparea poli-sportivă căreia i se zice «din Floreasca» dar care a reuşit să reprezinte necontenit spiritul şi stilul românesc în sport, a arătat invitaţilor ei un trecut concretizat într'un impresionant rastel de cupe—pentru toate sporturile— şi un prezent tânăr, însufleţit şi călit în credinţa legionară, chezăşie a unui viitor mai bun pentru sportul românesc, menit să dea «voinici cu ochii spre hotare».

Legătura sufletească dintre atleţi şi conducătorii lor a format secretul de totdeauna al biruinţelor Viforului Dacia. Toate neînţelegerile, toate ambiţiile inerente unei adunări mari de oameni, s'au topit în dragostea care i-a unit necontenit pe cei mai mari şi pe cei mai mici, pe cei mai tineri şi pe cei mai vârstnici dela Viforul Dacia. Aşa s'a născut acel spirit de solidaritate viforistă, de mândrie conştientă, care, adesea, le-a adus antipatii nedrepte viforiştilor. Fiindcă ei aveau dreptul să fie mândri că luptând numai de dragul sportului şi al românismului, îşi înving adversarii rătăciţi în sport de dragul câştigurilor de altă natură.

Astăzi lupta îndelungată a Viforului Dacia s'a sfârşit prin biruinţă.

Ideile sale, din care s'a născut şi pentru care a trăit, sunt acum la temelia noei aşezări a sportului românesc.

Vremea realizărilor demonstrative a trecut, deci.

Urăm Viforului Dacia aceleaşi biruinţi în domeniul realizărilor definitive pe care i le cere atât trecutul, cât şi angajamentele sale faţă de viitor.

GAZETA SPORTURILOR

Sutlet şi voinţa românească

15 ani, în sportul românesc reprezintă o existenţă matusalemică. Acum 15 ani, sportul românesc abia pornea la drumul de închegare şi afirmare, se ridica pe picioare. Acum 15 ani, ideia de sport era încă vehement combătută. Câte nu s'au schimbat în aceşti 15 ani! Una din marile forţe ale neamului nostru a fost rapida adaptabilitate şi integrarea în noile condiţiuni de viaţă.

Deaceia, cei 15 ani ai Viforului Dacia înseamnă o activitate impresionantă, nu prin lungimea parcursului străbătut, cât, mai ales, prin dimensiunile realizărilor. Viforul Dacia devine trăsătura de unire dintre perioada de recunoaştere a ideii de sport şi cea a mobilizării lui în slujba marilor comandamente naţionale.

Viforul Dacia înseamnă, în acelaş timp, o pagină în istoriografia sportului românesc de minunile ce se pot realiza, atunci când se găsesc oameni cari să creadă cu fermitate într'o idee şi să o slujească fără cruţare. Este o mustrare pentru trecut altora şi un îndreptar al viitorului.

Dacă veţi cerceta cât de puţin trecutul clubului, a cărui sărbătorire umple de bucurie inima oricărui sportiv român, vă veţi convinge de justeţa obsevaţiei de mai sus.

Viforul Dacia îşi are leagănul în cartierul Polonă—Floreasca, care acum 15 ani nu-şi perduse înfăţişarea patriarhală de colţ, provincial, cu linişte multă, ogrăzi mari cu pomi şi răzoare. Un mediu, în genere puţin prielnic desvoltării sportului, legat de viaţă dinamică, trepidantă. In sportul nostru mai avem o pildă frumoasă de promovarea ideii de sport în cadrul cartierului. Este Unirea Tricolor. Oborul este însă unul dintre centrele cele mai animate ale capitalei, cu frăţeşte cu un alt isvoraş. Şi deodată te trezeşti cu un torent văvalnic, care nu cunoaşte stavilă. Cei 12 membrii au devenit azi sute, iar clubul înjghebat pentru practica viaţă în galop. Se vede că extremităţile se ating, atunci când se îndoae energia realizatoare. S'au găsit 12 tineri modeşti, dar entuziaşti, cari au fondat un club, ca atâtea altele — cum se pot cita cu sutele în sportul nostru. Act de naştere anonim. Cu atât mai mare este deci meritul desvoltării ulterioare.

Viforul Dacia a crescut ca o apă de munte. Răsare de undeva, de sub un bolovan. O şuviţă subţire, abia să ajungă să potolească setea la câţiva drumeţi. Mai la vale se înfootballului într'un cerc restrâns, s'a transformat în cea mai puternică grupare amatoare din ţară, cu numeroase echipe pentru toate sporturile, la loc de frunte în orice competiţie. Recent s'a verificat forţa atletică a clubului galben. Impotriva reprezentativei Bucureştilor a perdut cu o minimă diferenţă. Eloquentă performanţă! La rugby merge din victorie în victorie. In celelalte sporturi, totdeauna a concurat onorabil — şi desigur că va continua pe aceiaş linie.

Cum se explică ascensiunea continuă a acestui club? Au fost altele, având la dispoziţie conducători cu nume, cu rezonanţe, cu fonduri inepuizabile. Şi totuşi s'au poticnit, după o existenţă obscură sau afirmare meteorică. La Viforul Dacia procurarea fondurilor pentru echipament, pentru o taxă federală, a fost mult timp o problemă chinuitoare. Cotizaţia membrilor, donaţiile lor şi modestul venit al balonului anual dela Eintracht au fost exclusive mijloace de alimentarea unui sărac fond financiar.

Am insistat asupra acestui aspect din existenţa clubului sărbătorit, pentrucă este revelator şi constitue un mare învăţământ. Un club nu are nevoe de mulţi bani şi nici de «personalităţi». Seva şi-o trage din pasiunea, puterea de muncă şi de înfăptuire a membrilor săi.

Exemplul Viforului Dacia promovează ideia amatorismului în sport — singura formulă valabilă— şi condamnă profesionalismul, căci niciunul din cluburile cu bugete de milioane nu a putut rezista la cea mai mică sguduire. Profesionalismul e o floare de seră, care se ofileşte la primul contact cu intemperiile.

Cu puţin se poate face mult, dacă există omul de neclintită credinţă şi voinţă.

Şi în această privinţă, Viforul Dacia a avut marele noroc de a strânge un mănunchi de conducători de elită, cari nu s'au dat înlături din faţa oricărei greutăţi. Mărturie faptul că cinci dintre cei chemaţi să pună bazele noului şi adevăratului sport românesc, în cadrul statului legionar, d-nii Virgil Popescu, Theodor Popovici, Mircea Pop, Victor Catina şi Emilian Alexandrescu sunt recrutaţi din falanga Viforului Dacia. Opera lor de până acum, întru ridicarea clubului constitue cea mai valabilă chezăşie că aşteptările puse în ei vor fi integral răsplătite.

Nu e în căderea noastră de a atribui merite. Suntem însă în consensul unanim, dacă afirmăm că animatorul cel mai entuziast al Viforului Dacia a fost Theodor Popovici. N'a obosit şi nu s'a descurajat în cele mai grele împrejurări. S'a sbătut, a alergat şi a găsit, în mod continuu, soluţia salvatoare. Şi a trebuit să o caute de multe ori. El a fost acela care l-a scos din toate impasurile. De aceia preşedintele actual al clubului şi ceilalţi camarazi din comitet au edictat că «Viforul Dacia este copilul lui Theodor Popovici». Azi, când Viforul Dacia a încetat de a mai fi copil şi a păşit cu paşi fermi pe calea maturităţii, egal de adevărată ni se pare reciproca. «Viforul Dacia copilul lui Theodor Popovici şi Theodor Popovici copilul Viforului Dacia». Şi spre a nu fi acuzaţi de furtişag, declarăm solemn că formula aparţine în exclusivitate prietenului Virgil Popescu, să ne ierte că i-am utilizat-o, seduşi de plasticitatea ei. Lăsând controversa cu pruncul e necesar să menţionăm, pentru continuarea mai precisă a personalităţii sportive a celuia ce se confundă cu clubul căruia i-a dedicat toată puterea sa de muncă şi jertfă, că Theodor Popovici este continuatorul — pe tărâm sportiv — al regretatului Nae Mărăscu. Mai puţin pitoresc şi original, dar egal de perseverent, de înflăcărat, de dârz.

Cei ce au făurit cu dragostea şi munca lor clubul cel mai puternic al ţării, s'au adresat acum aproape doi ani d-lui I. Matak, rugându-l să primească a conduce destinele Viforului Dacia. Au găsit omul ce le trebuia. D. I. Matak e o figură populară în lumea curselor, printr'o covârşitoare contribuţie. Pasiunea sa sportivă principală. D-sa îşi rupe însă mâinile — de supărare sau bucurie — cu egală înverşunare la un match de box, la o alergare a Joppei Hanover. I-au plăcut şi a practicat multe sporturi. Este un polisportiv, caşi clubul ce-l conduce. Dar esenţial este faptul că d. I. Matac este clădit din acelaş material sufletesc caşi cei ce au făcut şi fac fala clubului.

Deaceia putem privi cu mândrie trecutul Viforului Dacia şi cu deplină încredere viitorul său. Revenind la comparaţia de mai sus, adăogăm că azi Viforul Dacia din şuvoiul tumultos de munte s'a transformat în râul mare, majestuos, ale cărui ape udă şi fecundează câmpia sportului românesc.

N. Papagheorghe

Aspecte dela demonstraţiile de volley şi basket-ball

VIFORUL-DACIA, - o mare izbândă a sportului românesc,

şi-a serbat ieri jubileul de 15 ani

Inceput cu 12 membri, clubul „din Floreasca" numără azi 300 şi are douăsprezece secţiuni

Camaradul Manole Stroici, conducătorul suprem al sportului a participat la demonstraţiile de pe Velodrom

Conducătorul Sportului românesc îşi rosteşte cuvântarea. In dreapta d. ing. I. Matac.

Decernarea premiilor

Camaradul MANOLE STROICI vorbind

Asistenţa

Intr'o atmosferă de caldă camaraderie sportivă, şi, cu toată vremea mohorâtă care a ţinut până aproape de ora deschiderii, vrednica grupare românească Viforul Dacia şi-a deschis eri, la orele 11 a. m. serbările jubileului de 15 ani.

Au fost de faţă, la această serbare care depăşeşte cadrele de club şi înseamnă o sărbătoare a sportului românesc în afară de un numeros pbulic — şi suntem bucuroşi să menţionăm că foarte mulţi elevi, nădejdea de mâine a sportului şi a ţării au ţinut să nu lipsească, d-nii: Manole Stroici, Condcătorul Sportului Românesc, Vântu, primarul general al Capitalei, col. Pălăngeanu, col. Lupaşcu, col. Gică Brezeanu, maior Dimitrie Raiciu, Vică Negulescu, Nicu Tănăsescu, Octav Luchide, M. Savu, Catina, Neagu Boerescu, Iorgu Arsenie, Camil Morţun, lt. Iuscinski, Virgil Popescu, directorul gazetei noastre, Theodor Popovici, Mircea Pop, secretar general al Comandamentului Sporturilor Româneşti, etc

Deschiderea serbării

D. Theodor Popovici, Conducătorul directoratului de atletism şi vicepreşedinte al Viforului Dacia, anunţă deschiderea serbărilor jubiliare ale grupării, după care urmează defilarea comitetului şi a celor 12 secţiuni sportive, câte numără astăzi vrednica grupare românească din Floreasca.

Odată aliniaţi în faţa tribunelor în care a luat loc şi camaradul Manole Stroici, Conducătorul Sporturilor Româneşti şi după salutul comandat de d. Theodor Popovici pentru Majestatea Sa Regele Mihai I. şi pentru sportul legionar, membrii tuturor secţiilor Viforului Dacia, au asistat împreună cu publicul spectator la creştineasca slujbă religioasă.

După oficierea serviciului divin, d. ing. Ion Matak, preşedintele Viforului Dacia a rostit următoarea cuvântare:

Cuvântarea d-lui inginer Ion Matak preşedintele Viforului Dacia

D-le Comandant, onorată asistenţă, iubiţi camarazi şi prieteni,

Viforul Dacia serbează azi 15 ani de rodnică activitate. Cred că un mic istoric asupra primelor începuturi este absolut necsar, cât şi asupra activităţii şi rezultatelor obţinute în ultimul timp.

In 1925 am început cu 12 membrii pentru ca azi, după 15 ani de existenţă, să avem tot atâtea secţiuni, adică 12, cu un număr de 309 de membrii.

In decursul acestor ani am fost campion ai României la:

Volley-ball în 1928.
Basket ball în 1929.
Ciclism în 1932, 1933 şi 1934.
Atletism în 1932, 1933, 1935, 1936, 1939, 1940.
Polo pe apă în 1938, 1939.
Rugby în 1940.

Asociaţia noastră a furnizat, la diverse sporturi nu mai puţin de 23 de membri.

După cum vedeţi, suntem un club polisportiv în adevăratul sens al cuvântului şi nu numai că am făcut sport pentru sport, dar l'am făcut bine, obţinând rezultate cu cari cât de modeşti am fi, — ne putem îmbrăţişa toate ramurile sportive din 101 de motive dintre care unul: lipsa de fonduri, absolut necesare sporturilor mai costisitoare, restul de 100 nu mai interesează.

Interesant este însă că nu din lipsă de material uman nu am abordat orice sport.

Anul trecut într'o şedinţă de comitet am discutat înfiinţarea de noi secţiuni între care şi aceia de tir şi aceasta fiindcă sunt convins că în primul rând tineretul nostru trebue să ştie să tragă cu puşca; lucru pe care l'am preconizat şi la premilitari unde sunt comandant.

Dacă anul acesta nu am putut înfiinţa aceste secţiuni, cauzele trebuesc căutate în timpurile anormale pe care le-am trăit şi le trăim încă

Cred însă, azi faţă de noua organizare a Sportului Românesc Legionar şi faţă de noul nostru Comandant, că trebue neapărat să ne luăm angajamentul solemn de a înfiinţa imediat secţiunea de tir, care

(Continuare în pag. IV-a)

Conducătorii şi membrii clubului defilând prin faţa Conducătorului Sportului românesc. In primul plan, primul comitet la Viforul Dacia